ATILIM

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı

Yıl 5, Sayı 12 (60)

1 Aralık 1978

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz!

Tüm demokratik güçler, halkın can güvenliği için örgütlenin!

İLERİ!

İşbirlikçi burjuvazi, gerici güçler, erklerini ayakta tutabilmek için ellerindeki bütün araçları kullanıyorlar. Bir yandan vurucu faşist komandoları işçi sınıfının, halkın üzerine sürüyor. Öte yandan, bir AP-CHP «ortak hükümeti» oluşturma çabası gösteriyor. Amaç, ulusal bağımsızlık, demokrasi savaşını, NATO'ya karşı, barış uğrundaki savaşı kırmaktır.

Ama bugün, egemen gerici çevrelerin ana boy hedefi TKP'dir. AP, MHP en gerici, emperyalizme göbeğinden bağlı çevrelerin partileri, CHP ağırlıklı hükümetin, özellikle onun sağ kanadının eliyle ilerici güçleri, örgütleri ezmek istiyor. Buna karşılık, hükümetteki sağcı kanat da, Türkeş'lerin, Demirel'lerin kanlı saldırılarını işçi sınıfına, onun partisine – TKP'ye karşı yönlendirmek çabasındadırlar. Hükümetin ikircimli tutumu, faşistlerin üstüne halkın istediği gibi gitmemesi, ilerici gençleri, anti-faşistleri tutuklaması, bunların örgütlerini kapaması buradan geliyor.

Hükümetin Amerikan ve Batı Alman tekellerinin, emperyalist çevrelerin baskılarına boyun eğmesi faşist tehlikeyi arttırıyor.

Emperyalistlerin ve onlarla işbirliği kuranların, kanlı faşist terörle halkın gözünü korkutmak, işçi sınıfını yıldırmak, ilericileri sindirmek çabaları, taktikleri fiyasko üstüne fiyasko veriyor. Hele, TKP'nin yığınlar arasında artan etkisini kırmak çabaları boşa çıkıyor. Örneğin, TKP Programı «davası». Bu duruşma onu açanlara karşı, hem ulusal, hem uluslararası çapta bir suçlamaya dönüştü. Batı Almanya'da, özellikle Frankfurt kentinde faşist Türkeş'e karşı işçilerimizin yaptığı yığınsal gösteri, bu faşist «başbuğ»un apartopar oradan kaçıp gitmesi, işçi sınıfının, halkın savaştan geri durmadığını, durmayacağını ortaya koyuyor. Kasım başlarında İzmir'de yapılan anti-faşist gösteri, İstanbul'da «Spor ve Sergi Sarayı»nda, 7 Kasımda yapılan büyük «Barış ve Dostluk» gecesi, bunların hepsi yığınların savaş gücünü gösteriyor.

TKP'nin ulusal ve uluslararası çapta politik gücü, saygınlığı böylesi bir savaş içinde gelişiyor. Tek parola: İleri!

AP-CHP Ortaklığı

Emperyalist tekellerin, işbirlikçi tekelci burjuvazinin sözcüleri her fırsatta bir AP-CHP ortaklığından söz ediyorlar. Bu seçenek politik bunalımın derinleştiği 1960 sonlarından bu yana egemen güçlerin gündeminden inmemiştir. 12 Mart'da süngü gücüyle dayatılan AP-CHP ortaklığı, her türlü yöntemle oluşturulmak isteniyor.

Faşist tırmanmayı ve askersel darbeleri kışkırtma yönündeki politika, bu aşamada AP-CHP işbirliğini dayatma amacını taşıyor. Bu, ülkemizde faşizm tehlikesinin reel olmadığı anlamına gelmiyor. Carter'ın, Iran'daki askersel hükümeti desteklemesi ve bu askersel hükümet aracılığıyla bir «koalisyon hükümetinin» kurulacağını umdugunu söylemesi emperyalistlerin yöntemlerini açıklıyor. Onlar, kanlı terörü kışkırtmak, gerektiğinde askersel darbelere başvurmak yoluyla istedikleri politik seçenekleri halklara dayatma yeltenişi içindedirler. Dünya Bankasından bir yetkilinin Türkiye'deyken, askersel hükümetlerin bulunduğu ülkelerde ekonomik sorunların çözüldüğünu söyleyecek kadar küstahlaşması, hem faşist, askersel girişimlerin emperyalistlerce kışkırtıldığını, hem de bu tehlikenin reelliğini kanıtlıyor.

Nedir ki, bugün için, faşist askersel darbe olasılığı CHP içinde sağ kanadı güçlendirmek, AP ile ortaklığa elverişli koşullar yaratmak için bir tehdit, zorlama aracı olarak kullanılıyor. Faşist MHP'nin, komandoların terörü de, yığınları sindirmek, onlarda, «partiler anlaşsın da işler düzelsin» yolunda teslimiyetçilik yaratmak amacıyla MIT, CIA ve tekellerin en işbirlikçi kesimlerince destekleniyor.

Bu politikanın etkinliği, hükümetin halka verdiği bütün sözlerden dönmesinde, hızla sağa doğru sürüklenmesinde görülüyor. Hükümet, demokratik örgütlere artan bir biçimde baskı uygulamaktan, şimdi yasalarda geriye doğru anti-demokratik değişiklikler yapma aşamasına geçmiştir. Dernekler yasasında ve gösteri, toplantı, polis, vb. yasalarda yapılmak istenen değişiklikler, hükümetin «özgürlükçü»luk savlarından vazgeçtiğini, öteki hükümetler gibi özgürlükleri sınırlandırma ve giderek yok etme yoluna itildiğini belgeliyor. Bu önlemlerle hükümet, «anarşi» dedigi şeyin tanımından da vazgeçmektedir. Eskiden «silâhlı» sağ ve sola karşı olduğu yolundaki sözlerinin yerini, örgütlü tüm sola karşı sistemli baskı almaktadır. Ecevit hükü-

(Devamı 7. sayfada)

Militan girişim

Türkiye Komünist Partisi, işçilerimizin, köylülerimizin, Türkiye'de yaşayan tüm uluslardan emekçi halkın can güvenliğini güncel bir sorun olarak başa almıştır. Faşist terörü kırmak, geriletmek parti örgütlerimizin, komünistlerin eylemlerinin ağırlık noktasıdır. Bu eylemler yığınsal olmalıdır. Faşizmi geriletecek güç yığınların örgütlü çıkış ve hareketleridir.

Halkımız arasında faşist saldırı ve cinayetlere karşı, Türkeşlere, Demirellere, MHP'ye, Ülkü Ocakları'na, komandolara karşı durmadan büyüyen bir kin ve nefret birikimi vardır. Burda komünistlere büyük görev düşüyor: Yığınların faşizme karşı direnişlerini örgütlü, yığınsal çıkışlara dönüştürmek! Yığınların içinde çalışmak! Bu eylemler militanca girişim, tutum, çıkış ister. Komünistlerin militan çıkışları ustalık ister. Bu, yığınları eylemlere geçirebilme sanatıdır.

Komünistler, yığınlardan kopuk, her türlü bireysel çıkışların, serüvenciliğin her zaman karşısındadırlar. Komünistlerin militanlıkları, fabrikalarda, mahallelerde, yığınların olduğu her yerde faşistlerin iç yüzünü; onların CIA ajanları olduklarını, faşistlerde moral, insanlık duygusu diye birşey olmadığını somut veri ve örneklerle açıklamaktır.

Fabrikada işçi arkadaşlarımızla, mahallelerde komşularımızla, kadını, genci, yaşlısı aydınıyla birlikte faşistlerin üstüne yürümek. Komünistlerin, ilerici güçlerin böylesi bilinçli militanlarca çıkışları sonunda Anadolu'nun birçok yerlerinde faşist yuvaları dağıtıldı. Bunlar, mahalle ve fabrikalardan kovuldu. Böylesi çıkışlarla Federal Amlanya ve Batı Berlin'deki işçilerimiz Türkeş'i protesto ettiler. Katil Türkeş Defol! haykırışlarıyla onu Frankfurt'a sokmadılar.

Batı Avrupa'daki işçilerimiz bu tür çıkışlarıyla Türkiye'de faşist teröre karşı verilen savaşa destek oldular. Bu eylem içinde somut destek sürdürülmelidir. Bu girişim somut örgüt biçimi ister. Savaş gelgeç biçiminde olamaz.

Avrupa demokratik kamuoyunun Türkiye'de verilen anti-faşist savaşımla dayanışmalarını güçlendirmek, Türkiye'de faşistlerin işledikleri cinayetleri, Türkeş'in Batı Avrupa'da en gerici çevrelerle, eski-yeni faşistlerle bağlar, ilişkiler kurduğunu Avrupa kamuoyuna duyurmak. Bu da, örgütlü yapılırsa etkili olur.

Komünistlerin militanlığı böylesi savaşlardan geçer.

Yurtta

Yasallaşma sorunu

TKP'ye özgürlük sorunu parlamentoya geldi. Doğaldır. TKP'siz demokrasi olamıyacağına göre, anti-demokratik yasaklamanın daha fazla sürdürülmesi olanaksızdır. TKP Programı davasına karşı gelişen ulusal ve uluslararası dayanışma hareketi bu kanıyı doğruluyor.

Gelişmeler, Komünist Partisi'nin politik yaşamdan koparılamıyacağını ortaya koydu. Bu dava hem ulusal, hem uluslararası demokrasi güçlerine maloldu. Bu da TKP'nin ulusal ve enternasyonalist niteliğiyle bağlıdır.

Partinin savaşı, boy atan dayanışma, Türkiye'de burjuvazinin TKP üzerindeki anti-demokratik yasağını temelden sarsıyor. Yaklaşım açısını sınıfsal çıkarlarına göre ayarlayan burjuvazi yasallaşma sorununda bir dizi «öneriler» ileri sürdü. «Çıksınlar, eğer sıkışırsak bir gecede toplatırız» sözleriyle hizmet ettikleri güçlerin korkusunu belgeleyenler oldu. «İlkelerinden vaz geçerlerse yasallaşmada biz de varız» diyenler de çıktı. Komünistlerin parlamentoya girmesini önlemek için daha şimdiden «baraj» önerenler oldu. Bu çatlak sesler parlamentoya da yansıdı. Senatoda yapılan tartışmalarda AP'li Çağlayangil burjuvazinin bayatlamış jeopolitik gerekçesini öne sürdü. Anti-sovyetizm silâhına sarıldı ve bu açıdan TKP'nin yasallaşmasına karşı olduklarını söyledi. Maocular da TKP'ye özgürlük isteyen tüm demokratik güçlere açık saldırıyı yoğunlaştırdı. Bunların tümü, TKP üzerindeki faşist yasaklamanın yeminli yandaşlarıdır.

Bir de TKP'ye özgürlük isteminin gönülsüz ya da iki yüzlü yandaşları var. Bunlar burjuvazinin gericilikle, ilericilik arasında bocalayan kesimlerinin sözcüleri ... Örneğin senato tartışmalarında CHP'li M. Feyyat da söz aldı. O, tutarsız bir çıkışla TKP'ye özgürlük istiyor ama, tekelci burjuvazinin istemleri doğrultusunda anti-komünizm de yapıyor ve TKP'ye saldırıyor.

Oportünistlerin soruna yaklaşım açısı daha değişik. Onlar TKP'ye özgürlük savaşını küçümsemeye çabalıyorlar. TKP'den söz etmek zorunda kaldıklarında, bunların hepsi partinin adını bile anmaktan köşe bucak kaçıyor. Kimi tırnak içinde yazıyor, kimi «TKP adını taşıyan kuruluş» türünden basitliğe gidiyor, kimi de «ilerleme» sözcüğünden medet umuyor. TKP bu cılız sansürü de aşıyor. Sosyalist akımın en geniş kesimlerinden yeni yeni bağlaşıklar, dostlar kazanıyor. İşçiler, emekçiler, gençler, sosyalist ve sosyal demokrat ilericiler daha bir gür sesle «TKP'ye özgürlük» diye haykırıyor.

Sosyalist Enternasyonal ve CHP

«Sosyalist» Enternasyonal'in Vankuver (Kanada) kongresinde CHP'nin örgüte üye olma önerisi kabul edildi.

Bu, CHP yönetiminin, kapitalin uluslararası örgütleri ile bütünleşme sürecinde yeni bir aşamadır. Çünkü bu Enternasyonal'in «sosyalist» adını taşımasına karşın, ne sosyalizmle ne de enternasyonalizmle bir ilişkisi yoktur. Bu «Sosyalist» Enternasyonal'i oluşturan sosyal-demokrat, sosyalist partilerden önemli bir kısmı, İskandinav ülkelerinde, Fransa'da ve Batı Avrupa ülkelerinin bazılarında uzun yıllar erkde kalmalarına karşın bu ülkelerde sosyalizm kurulmadı. Tam tersine sosyal-demokrat, sosyalist hükümetlerin egemen oldukları bu ülkelerde büyük sermaye, uluslararası tekeller daha da güçlenmiş, daha büyük birikimler sağlanmış ve egemenliklerini daha da pekiştirmişlerdir. Gelişmekte olan ve ham madde üreten Asya, Afrika, Güney Amerika ülkelerinin talanını reformist bazı formüller ardına gizlenerek örgütlemişler, yeni sömürgecilik yöntemlerini daha geniş ölçüde uygulamışlardır. Bu durumu Vankuver kongresinde Senegal, Jamaika ve Dominik sosyalistleri dile getirdi, «Kongrelerde tatlı laflar söyleniyor, ama öte yandan ülkelerimizin amansız sömürüsü de sürüp gidiyor» demek zorunda kalmışlardır.

Sosyal-demokratların barışı koruma, silâhsızlanma yönlerinde bazı çıkışları vardı. Bu konularda onlarla diyaloglar kurmak mümkündür. Ama unutmamak gerek ki, Almanya'da nazilerin işbaşına gelmelerinde ve Avrupa'yı kana boyamalarında Alman Sosyal-Demokratlarının sorumluluğu büyüktür. Harpten sonra F. Almanya'nın yeniden silâhlanmasında da. Sosyal-demokratların anti-komünizminin temelinde ise işçi sınıfı egemenliğinin kurulmasına karşı ve kapitalizmin yaşamasından yana olma politikası yatıyor. Sosyalist Enternasyonal'in örgütlediği Portekiz «sosyalistleri» devrim kazanımlarının önemli bir kısmını kapitalistlere geri verdiler.

CHP'nin üye olduğu örgütün genel nitelikleri bunlardır. Bu üyelikten ötürü CHP yöneticilerinin tutumlarında bir değişiklik beklememek gerek. Tersine Türkiye'nin sömürülmesinde yeni sömürgecilik yöntemlerini CHP yöneticileri sosyal-demokrat reformculukla maskelemek isteyeceklerdir.

TKP, bir yandan sosyal-demokrat düşlerle savaşacak, bir yandan da, barıştan, demokrasiden, bağımsızlıktan yana, faşizme karşı olan sosyal-demokratlarla eylem birliği politikasından ayrılmıyacaktır.

Avrora denizcileri

1938 yılından bu yana ilk kez bir Sovyet donanması ülkemizin karasularını ziyaret etti. Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'nin 61. yılının ülkemizde de yığınsal törenlerle kutlandığı günlerde yapılan bu gezi, iki komşu ülke arasındaki dostluk ve işbirliği ilişkilerini güçlendirdi.

Sovyet donanmasının yurdumuza gelişi işçiler, emekçiler, gençler arasında derin bir sevgiyle karşılandı. Çünkü halkımız Sovyetler Birliğini bugün de ekonomimize yaptığı büyük yardımlarla, bir kara gün dostu olarak tanıyor. Sovyetler Birliği'nde komünizm düşüncelerinin kazandığı baş döndürücü utku, halkımız için esin kaynağı oluyor. Türkiye halkı Amerikan emperyalizminin NATO'culuk, harpçilik batağında bocalayan ülkemize Sovyetler Birliği'nin uzanan barışçı elini içtenlikle sıkıyor. Halkımız, işçi-köylü bağlaşıklığının simgesi orak-çekiçli barış ve sosyalizm bandrasını, «yaşasın Türkiye-Sovyetler Birliği dostluğu» belgisiyle selâmlıyor.

Türk-Sovyet dostluk ve işbirliği düşmanlarına gelince ... Sovyet donanmasının dostluk ziyaretine ilk saldırı faşist Türkeş'ten geldi. Onu, alışıldığı gibi Maocu-faşist Perinçek izledi.

Bunlar, başka ülkeleri, en başta Sovyetler Birliğini tehdit etmek ve ulusal kurtuluş hareketimizi sindirmek için karasularımızı kirleten Amerikan 6. filosuna karşı halkımızın savaş geleneklerini anti-Sovyetizmle kirletmeye yelteniyorlar. İşçi sınıfımız, gençliğimiz Amerikan 6. Filosunun üzerine sıkılı bir yumruk gibi yürüdü. Bu uğurda, Türkeşlerin sürülerinin saldırılarını göğüsledi. Kanlı Pazarlarda nice şehitler verdi. Bugün aynı güçler, Potemkinlerin, Avroraların, Kronştadların şanlı bahriyelilerini, Hitler faşizmini ezen Sovyet ordusunun kahraman evlâtlarını konukseverlikle karşılıyorlar. Buna karşılık, dün 6. Filoya karşı yürüyenlerin üzerine kanla kurşunla saldıran faşistler ve Maocular konuklarımıza dil uzatıyorlar. Boşuna ... Hiç bir provokasyon Türk-Sovyet dostluğunu önleyemez. Sovyet halkı, Odesa limanında ülkemizin donanmasını, bahriyeli giysili emekçi çocuklarını barış ve dostluk duygularıyla karşılamaya hazırlanıyor.

Dünyada

Orta Doğu düğümü

Orta Doğu'da, anti-emperyalist savaşta önemli gelişmeler oluyor. İran olayları, işçi sınıfının, halkın eli kanlı şah rejimine karşı yığınsal direnişi, genel grevi kamuoyunun dikkat merkezini oluşturuyor. İran halkının kanını, iliğini emen şah rejimi, işbirlikçi düzen şimdilik, Amerikan emperyalizminin askersel, parasal desteğiyle ayakta durabiliyor. Amerikan emperyalistlerini, İran'ın, Orta Doğu'nun petrol yatakları, stratejik durumu, ve milyarlarca dolarlık silâh satışı ilgilendiriyor. TKP, Tudeh'in, İran halkının savaşını destekliyor.

Emperyalizm, NATO, Kıbrıs'ı da bir gerginlik ocağı durumunda tutmak, üs haline getirmek, saldırı amaçları için kullanmak istiyor. Bunun için Birleşmiş Milletler Örgütü'nün, Kıbrıs'taki tüm işgal birliklerinin, yabancı askerlerin çekilmesi yolundaki kararı yerine getirilmiyor. Saldırgan NATO çevreleri, NATO'nun yayılma alanını genişletme plânları gereğince bu yıl Ekim ayında Federal Almanya'daki üslerinden Kıbrıs'taki İngiliz Ağratur üssüne asker aktardı. Tüm bu girişimler, Ada'daki her iki toplumun çıkarlarına aykırı olduğu gibi bölgede barış ve güvenlik için büyük bir tehlikedir. Türkiye'nin, Kıbrıs'ta işgali, Adanın ikiye bölünmüşlük durumunu sürdürmesi de aynı yola çıktığı gibi komşu ülkelerle ilişkilerimizi baltalayan bir olgudur. Toplumlar arası görüşmeler başlamalı, sorun uluslararası bir konferansta çözülmelidir.

Amerikan emperyalizmi, Afrika ve Arap ülkelerine karşı izlediği planlar doğrultusunda Mısır'daki Sedat kliğini güçlendiriyor. Camp David uyuşması, Arap ülkelerinin, bu arada Filistin halkının davasını, ulusal çıkarlarını satma belgesidir. ABD-İsrail-Mısır arasında bağlanan bu ayrılıkçı «anlaşma»ya bütün dünya barışçı güçleri, özellikle tüm Arap dünyası karşı çıkıyor. Bağdat'ta yapılan Arap ülkeleri tepe toplantısı belgelerinde bu haklı karşı koyuş dile getiriliyor. TKP, İsrail emperyalistlerinin işgal altında tuttukları tüm Arap topraklarından çekilmesini, Filistin halkının bağımsız bir devlet kurma hakkı başta olmak üzere tüm ulusal haklarını savunuyor.

Orta Doğu ve Akdeniz bölgesindeki durum ülkemizle doğrudan doğruya bağlıdır. Emperyalizmin, NATO'nun bölgede barış ve güvenliği, ulusal ve sosyal kurtuluş hareketlerini tehdit eten tehlikeli girişimlerine karşı barış savaşımını güçlendirmek, özellikle Nötron bombasına, harp üslerine, NATO ve CENTO'ya karşı savaşa hız vermek ve daha örgütlü bir biçimde savaşmak gerek.

Sosyalist enternasyonalizm

Sovyetler Birliği ile Sosyalist Viyetnam Cumhuriyeti arasında «Dostluk ve İşbirliği Antlaşması» imzalandı. İki kardeş sosyalist ülke arasında böylesi bir anlaşmanın imzalanması dünya çapında başlıbaşına önem taşıyan bir gelişmedir. SBKP Genel Sekreteri ve Yüksek Sovyet Prezidyumu Başkanı L. İ. Brejnev, bu anlaşmayı, iki sosyalist ülke arasında kardeşçe dostluğu daha da güçlendirmeyi amaçlıyan bir belge olarak niteledi. Viyetnam Komünist Partisi Genel Sekreteri Le Duan «imzalanan belge proletarya enternasyonalizmi ilkelerinin parlak bir örneği, sosyalist ülkeler topluluğu halkları arasında sarsılmaz birliğin garantisidir» dedi.

SSCB ile SVC arasında «Dostluk ve İşbirliği Antlaşması»nın imzalanmasıyle Marksizm-Leninizm ve sosyalist enternasyonalizm ilkeleri temelinde iki sosyalist ülke arasındaki kardeşçe dostluk ve çok yönlü işbirliği ilişkileri yeni bir döneme girdi. Bu anlaşma, sosyalist ülkeler topluluğunun daha da güçlenmesini amaçlıyor. SSCB ile SVC arasındaki işbirliği ilişkilerinin çok zengin geleneklerle dolu bir tarihi vardır. Sovyetler Birliği'nin ve öteki sosyalist ülkelerin yardımıyle kahraman Viyetnam halkı Amerikan emperyalizmini yenilgiye uğrattı. Bu yardımlar bugün de Viyetnam halkının sosyalizm kuruculuğunda ileri adımlar atması, Amerikan saldırısının yıkımlarının onarılması, Amerikan emperyalizmiyle kenetlenen yönetiminin ve onun kışkırtığı Pnom Pen hükümetinin saldırılarının göğüslenmesi savaşında güç kaynağı oluyor.

Çin'deki Maocu yönetimin SVC'ne karşı sürdürdüğü provokasyon ve saldırılar, bugün Viyetnam'da sosyalizm kuruculuğunda yeni zorluklar yaratmakla kalmıyor. Uzak Doğu'da ve dünyada barışı tehdit ediyor. O nedenle bu anlaşma kardeş sosyalist ülkeler arasındaki enternasyonalist dayanışmanın en somut örneği olduğu gibi, dünyada barışın güçlendirilmesi ve toplumsal ilerleme için savaşan tüm güçlerin yararınadır.

TKP, Türkiyeli komünistler, bu anlaşmayı dünya çapında önem taşıyan bir belge olarak niteliyor. Ülkemizdeki tüm ilerici barışsever güçler onu yürekten selâmlıyor. TKP, bu güç dönemde kahraman Viyetnam halkıyle dayanışmayı güçlendirmeye çağırıyor.

İdeolojik savaş

TKP'nin gelişme güçlenme sürecinde kadroların işçi sınıfının ideolojisi ile eğitimi gittikçe daha fazla önem kazanıyor. İşçi sınıfının egemenliğini, proletarya diktatörlüğünü kurmak, sömürünün her türüne son vermek, toplumu sosyalist düzene ulaştırmak, bunun için de emperyalizme, sömürücü sınıf ve zümrelere karşı bir sınıf savaşımı yürütmek, bu savaşımda bilinçlenmek, Marksizm-Leninizm teorisini canlı bir biçimde uygulamak işçi sınıfının çetin ideolojik savaşımı ile koşut yürür.

İşçi sınıfının tarihsel özgörevi, burjuvazinin egemenliği ve erki yerine işçi sınıfının erkini ve egemenliğini yerleştirmeyi, sosyalizmi kurmayı öngörür. Bu savaşımın silâhı işçi sınıfının devrimci bilimi, Marksizm-Leninizmdir. İşçi sınıfının ideolojisi proletarya enternasyonalizmi ile yoğrulmuştur.

Partinin gelişme güçlenme sürecinde kadroları, özellikle yeni devrimci, komünist kuşakları işçi sınıfının ideolojisi, bilimi ile donatmak, TKP'nin gelişmesini sağlam temellere oturtmak bakımından çok önemlidir. İdeolojik eğitimin yapılacağı en uygun ve en sağlam yer sınıf savaşı alanıdır. İdeolojik eğitimi sınıf savaşımından ayırmak onu, yaşamını sağladığı topraktan yoksun burakmak anlamına gelir. Sınıf savaşını işçi sınıfının ideolojisinden, devrimci teorisinden ayırmaksa, onu pusulasından yoksun bırakır.

İşbirlikçi güçlerin kanlı faşist saldırılar ve cinayetlerin yanısıra işçi sınıfına, onun partisi TKP'ye, sınıf sendika ve sendikacılarına karşı yoğun ideolojik bir saldırıya geçtiklerini, bu saldırıyı değişik yönlerde geliştirdiklerini görüyoruz. Kapitalist ülkelerde Marks'ı Lenin'e karşı çıkarmak, «tekrar Marks'a dönmek» sloganları ile işçi sınıfını şaşırtmak, onu ideolojik şaşkınlıklara sürüklemek çabaları bazı sosyal demokrat çevrelerce gösteriliyor. Türkiye'de burjuva basını bu çabalara sayfalarını genişçe açıyor. Ayrıca TKP yöneticilerine karşı yalan ve iftira kampanyasında Göbbels'in yöntemlerini andıran yollara başvurması da büyük burjuvazinin sınıf savaşımında moral çöküntüsünün genişliyen boyutlarını ortaya koyuyor. Emperyalizm, burjuvazinin en büyük bankaları Maoculuğu işçi sınıfına, partisine ve ideolojisine karşı daha geniş planda kullanmaya koyulmuştur. Bu da sınıf savaşımında önemle üzerinde durulacak bir gelişmedir.

MHP kapansın, faşist odaklar dağıtılsın!

İlkesellik-yararcılık

Egemen güçler, anti-TKP kampanyayı bugüne kadar görülmemiş ölçülerde yoğunlaştırdılar. Oportünistlerin seslerinin de giderek yüksek perdeden çıkması rastgele değil.

«Özgürlük Yolu» Atılım'a «yalancılık», «gözüdönmüşlük», «oportünistlik» sözcükleriyle bezenmiş bir «eleştiri» yazısı yazmış. Burjuvazinin körüklediği bu yoğun anti-TKP kampanya olmasa ağzına alamıyacağı sözde «görüşlerini»; Kürt ulusal sorunu, Kıbrıs sorunu ve Ege sorunu karşısında Maocuların tutumlarını «olumlu» bulan «görüşlerini» savunabileceği bir ortamın var olduğunu sanmış ... «Okuyucularını budala yerine koymuş».

Maocuların Kürt ulusal sorunundaki tutumlarının «olumlu» olduğu doğru mudur? Kesinlikle hayır! Maocular, Kürt ulusal sorununa Orta Doğu'daki Amerikan, NATO çıkarları ve Pekin'in hegemonya planları açısından bakıyorlar. Onlar, bir yandan «Doğu'da Sovyet ve TKP kışkırtmalarından», «bölücülük»ten söz ediyorlar. Böylece Türk burjuvazisinin en gerici, şoven kesimleriyle birleşiyorlar. Bir yandan da, Kürt ulusal, demokratik hareketinin iç düşmanlarıyla, Barzanici hainlerle, CIA-Savak ajanlarıyla kenetleniyor, bunların halkları bölücü, birbirine düşürücü tüm eylemlerine aktif katılıyorlar. Her halkın içindeki en gerici, en şoven güçlerle birleşmek, Maoculuğun «üç dünyacı» karşı devrim politikasının gereğidir ve bu politikada «olumlu» olan hiçbir şey yoktur.

Maocuların Kıbrıs sorunundaki tutumlarının «olumlu» olduğu doğru mudur? Kesinlikle hayır! Maocular Kıbrıs sorununda doğrudan doğruya NATO'nun çıkarlarını savundular. Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs halklarını Sovyetler Birliği'ne karşı kışkırttılar. «Özgürlük Yolu» yazarının dediği gibi, «Maocular halkları birbirine düşman eden tavırlara karşı çıktılar»mı? Tam tersine: Maocular, Sovyetler Birliği'ni, halkları birbirine düşürmekte karalamaya yeltendiler. «Özgürlük Yolu»nun «olumlu puan» verdiği bu politikadan daha şoven, daha gerici, daha barış düşmanı bir politika olamaz.

Maocuların Ege sorununda tutumlarının «olumlu» olduğu doğru mudur? Kesinlikle hayır! Maocular Ege Denizi sorununda iki NATO ülkesinin birleşmesini ve Ege Denizi'ni Sovyetler Birliği'ne kapamasını isteyen bir tutum takındılar. Onlar Ege'de sözde «barış»ı, NATO'nun güneydoğu kanadını güçlendirmek, 4. orduyu Sovyet sınırına yığmak olarak anlıyorlar. «Özgürlük Yolu» yazarınca, «şovenizm eğilimine kapılmadı» denen Maocuların politikası şovenizmin ta kendisidir.

«Özgürlük Yolu» dergisi, bütün bu sorunlarda Maocuların «olumlu» bir tutum içinde olduğu görüşünde ayak diremektedir.

Lenin köşesi

Sosyal-demokrasinin içyüzü

Kasım ayı başlarında CHP Sosyalist Enternasyonal'e üye oldu. Çeşitli çevrelerce çeşitli biçimlerde yorumlanan bu örgüt nedir?

Sosyalist Enternasyonal sözde «demokratik sosyalizm» ilkesini savunan, Marksizmi-Leninizmi reddeden, sosyal reformist ilkeleri propaganda eden, sınıf işbirliğini savunan, tekellerin çıkarlarını güden, saldırgan emperyalist blokların politikasını onaylayan ve destekliyen, komünistlerle işbirliğine karşı olan sağ sosyal-demokratların yönetiminde bir örgüttür. Sosyalist Enternasyonal, Birinci Dünya Savaşı'yla birlikte oportünist yöneticileri sosyalizm davasına hıyanet eden, işçi sınıfının çıkarlarını bir yana atan, açıkça sosyal-şovenizm konumlarına geçen II. Enternasyonal'in mirasçısıdır, onun bir uzantısıdır.

V. I. Lenin, II. Enternasyonal'in oportünist, sosyal şovenist yöneticilerinin içyüzünü, niteliklerini şöyle açıklar: *«Bunlar, reformları, sosyalizmin kısmen gerçekleşmesi olarak görürler. Bunlar, sınıf savaşımı öğretisinin «çağı geçmiş» olduğunu söylerler ... Bunlar kendi burjuvalarının izlediği yayılma politikalarını desteklerler.»* (Tüm yapıtlar, c. 37, s. 283, 286, 297. «Proletarya Devrimi ve Dönek Kautski»den.)

V. I. Lenin, oportünizm ile şovenizmin temellerinin bir olduğunu belirtir: *«Sosyal şovenizmin temel ideolojik ve politik kapsamı, oportünizmin dayanakları ile tamamen uyuşur. Bunlar, bir tek eğilimdir. Sınıflar arasında işbirliği düşüncesi bunların temel özelliğidir.»* (C 26, s. 247–248.) *«Oportünizmin ve sosyal şovenizmin ekonomik temeli birdir: Proletarya yığınlarına karşı, genellikle acı çeken ve ezilen yığınlara karşı, proletaryanın sayı bakımından küçük bir katmanı ile ulusal sermayenin ayrıcalıklarından lokmalar alan küçük burjuvazi arasındaki bağlaşıklık.»* (C 27, s. 103.) *«Oportünizmin ve sosyal şovenizmin ideolojik-politik temeli birdir: Sınıf savaşı yerine sınıfsal işbirliğini önermek, devrimci savaş biçimlerinden vazgeçmek, «kendi» burjuva hükümetlerinin zor durumunda oluşlarından devrim için yararlanmak yerine ona yardım etmek.»* (C. 26, s. 322, «II. Enternasyonal'in Çöküşü»nden.)

Lenin, bu oportünistlere, bu sosyal şovenistlere karşı kesin bir savaşım verilmesini önerir: *«Gevşekliğe, yüreksizliğe, oportünizmin uşaklığına ve Marksizm teorilerinin çarpıtılmasına karşı sert bir savaşım vermedikçe, işçi sınıfı devrimci rolünü oynayamaz.»* (C. 37, s. 238, «Proletarya Devrimi ve Dönek Kautski»den.) *«Oportünistlerin ve sosyal şovenlerin aslında, yığınların çıkarlarına hıyanet ettiklerini, onları sattıklarını, işçilerin azınlığının geçici ayrıcalıklarını savunduklarını, bunların burjuvazinin düşüncelerini ve etkisini işçi sınıfı içinde yaymaya çalıştıklarını, bunların gerçekten burjuvazinin bağlaşıkları ve ajanları olduklarını sergileyerek, biz yığınlara gerçek politik çıkarlarını değerlendirmeyi, ... sosyalizm ve devrim uğruna savaşmayı öğretiriz.»* (C 30, s. 179, «Emperyalizm ve Sosyalizmdeki Bölünmeler»den.)

Devrim ve devlet

V. I. Lenin, «Dönek Kautsky» adlı ünlü yapıtını yazalı 60 yıl oluyor. Lenin'in yapıtı bugün de canlılığını koruyor.

Erk, her devrimin ana sorunudur. O halde devrimin devlet karşısındaki tutumu sonuç belirleyici bir önem taşır. Lenin'in «Marksizmin Kautskist bozulması» adını verdiği devlet konusundaki sağ revizyonist sapmanın «Avrupa komünizmi» adı altında yeniden boy verdiği günümüzde, bu önem daha da artıyor.

Devrimin devlet karşısındaki tutumu sadece sosyalist devrim aşamasında değil, demokratik devrim aşamasında da — Siyasal iktidarın işçi sınıfı ve bağlaşıkları tarafından gerçekten kazanılması açısından — temel sorun olma özelliğini korur.

Leninci sosyalist devrim teorisinin köşetaşı olan «demokratik devrimde proletaryanın hegemonyası» erk sorununun çözülmesi açısından yeni bir perspektifin doğmasına yol açmıştır. Demokratik devrimin işçi sınıfı öncülüğündeki utkusu, sınıfsal özü proletarya ve köylülerin devrimci demokratik diktatörlüğü olan yeni bir geçiş iktidarı tipini olanaklı kılmaktadır. TKP'nin savaş belgileri arasında «ileri demokratik iktidar» olarak yeralan söz konusu devrimci demokratik diktatörlük, proletarya diktatörlüğünden farklı olarak kendi asıl görevi olan anti-emperyalist ve demokratik görevleri yerine getirirken, aynı zamanda ileri de-

(Devamı 6. sayfada)

Tabansız «Tabancılar»

CHP'ye egemen sağ kanadın giderek ilerici güçlerin karşısına anti-komünizme dayalı bir refarmizmle çıkmaya başladığı şu dönemde, burjuva refarmizmine karşı savaş yürütme ödevi daha da güncelleşiyor. Hele CHP'nin Sosyalist Enternasyonal'e girmesinden sonra bu görev ertelenemez.

Reformizm, geçmişte olduğu gibi günümüzde de sınıf savaşının zorunluğunu, sosyalist devrimin ve proletarya egemenliğinin zorunluğunu reddediyor. Sınıflar arası işbirliğini savunuyor, burjuva düzeni içinde ve burjuva yasaları çerçevesinde bir dizi «reformlarla», kapitalizmin kendiliğinden değişeceğini ve bir «sosyal refah toplumu»na dönüşeceğini yayıyor. Bu akımın sağ sosyaldemokrat önderleri, reformizmin her başarısızlığı karşısında anti-komünizme hız veriyor.

Bu durum, CHP'nin sağcı yönetiminin tutumunda gözle görülür, elle tutulur olmuştur. Sağ reformist kanat, CHP'nin hükümette olmasından yararlanıyor, işçi sendikalarına, demokratik yığın örgütlerine, meslek kuruluşlarına, kırsal kesimdeki demokratik kooperatiflere el atıyor. CHP sağ kanat yöneticileri, bütün bu örgütlerde anti-komünizme hız veriyor, özel olarak da TKP üzerindeki yasaktan alabildiğince yararlanıyor, kendi partisinin sol kanadını bile anti-TKP'cilikle vuruyor, önüne gelen herkesle bu temelde en bayağı işbirliklerine gidiyor. Bunların arasında Maocular olduğu gibi, en gerici çevreler, üstelik «eylemli sol» diye saldırdıkları kimseler de yer alıyor.

Bu tür oyunların bir örneği, demokratik kooperatifçilik hareketinde, Köy-Koop'ta görüldü. CHP yönetimi, Köy-Koop'taki olumlu gelişmeleri, tarım-üretim kooperatifçiliğine yönelme eğilimini baltalamak, köy emekçilerinin kapitalist çiftlik beylerinden bağımsız örgütlenmesini, devrimci dönüşüm idelerinin yayılmasını, işçi-köylü bağlaşıklığını engellemek; köylülüğün ulusal, demokratik güçlerin cephesinde yer almasını geciktirmek için Köy-Koop'un başına bir tabansız «tabancılar» ekibini yerleştirmeye yeltendi. Bu yapılırken de, Köy-Koop'taki ilericilere karşı iğrenç bir iftira kampanyası başlatıldı. CHP'li Altunlar, «hükümet yıkılsın, yerine AP-CHP hükümeti kurulsun» diyen Maocu gazetede boy göstermeye ve TKP'ye küfretmeye başladı.

Köy-Koop'un gerçek tabanı, ezilen milyonlarca küçük üretici tüm burjuva hükümetlerinin yaptıklarını yapan bugünkü hükümetin demokratik kooperatif hareketini baltalamasına seyirci kalmayacaktır.

Eylem birliği

DİSK Türk-İş'e «teröre karşı eylem birliği» çağrısı yapmıştı. Türk-İş başları buna ilk ağızda yanaşır gibi göründüler. Ortak eylemlerin yapılması yolundaki açıklamalar, geniş destek kazandı. Ancak, TKP, sınıf ve yığın sendikacıları boş bir iyimserliğe kapılmadılar. Hem Türk-İş yöneticilerinin faşist tırmanış karşısında hiç bir gerçek tutum almadıklarını, onların burjuvazinin politikasını güttüklerini hesapladılar. Hem de DİSK'i yolundan çıkarmak, onu burjuvazinin politikasına entegre etmek isteyen sınıf uzlaşmacılarının, Maocuların girişimlerine karşı uyarıda bulundular.

Nitekim, DİSK'in eylem birliği önerisine, Türk-İş başları az sonra iç yüzlerini açığa vuran bir bildiriyle yanıt verdiler. Fırsattan yararlanıp, işbirlikçi tekelci burjuvazinin, Koçların, Narinlerin, Sabancıların isteği olan hükümeti devirme, yerine AP-CHP hükümeti kurma amacını gerçekleştirmek için harekete geçtiler.

Türk-İş başları ilk dersi Türk-İş tabanından aldılar. Türk-İş'e bağlı sendikaların bir kesimi açıkça faşist hareketin koruyuculuğunu üstlenen AP ile CHP'nin, işçi ve emekçilere karşı birleştirilmesi girişimine «hayır» dediler. En önemlisi, işbirlikçi burjuvazinin sendikaların tavanında sağlamak istediği sözde birliğe, gerçekte sınıf ve yığın sendikacılığını boğma girişimine karşı önemli gelişmeler boy verdi. İzmir'de, İzmit'de, İstanbul ve Ankara'da Türk'İş'e bağlı sendikaların şubeleri ile DİSK'e bağlı sendikaların şubeleri ortak açıklamalar yaptılar. Bu açıklamalarda, tüm işçilerin faşist teröre, işten çıkarmalara ve pahalılığa karşı eylem birliği içinde olduklarını belirttiler.

DİSK yaptığı açıklamada işçi sınıfını, kendi hak ve çıkarlarına karşı AP-CHP işbirliğinin peşine takma girişimlerine karşı çıktı. Sendikal harekette AP-CHP işbirliğini yayanlar sınıf uzlaşmacıları, Maocular yenilgiye uğradılar. İşçi hareketini kendi burjuva reformist görüşlerinin peşine kolaylıkla takacağını sanan, anti-TKP bölücülükle işçi sınıfının sendikal hareketini teslim alacağını sanan CHP sağ kanat yönetimi bu gelişmeden ders almalıdır. Şimdi Türk-İş'in tabanından yükselen eylem birliği sesleri daha da güçlenmiş, sendikal birlik savaşı ileriye doğru bir adım daha atabilme olanağını genişletmiştir.

Canavar

Canavar — kanlı faşizm! Kurşunla, ölümle yürüyor halkımızın üstüne. Ölüler, yaralılar binleri aştı. Canavar kudurmuş, durmuyor. Hükümet sağ, «sol» diyor. İlerici güçlere, örgütlere yükleniyor. Canavarı «ehlileştirme» mavalı okuyor. Canavar daha da azıtıyor.

Yaygın bir masal da, milletin gözleri önünde, güpegündüz, listelerine koydukları kimseleri, tabancasını, otomatını çekip vuranlar, otobüslerden adam kaçıran, tuttuklarına işkence edenler yakalanmıyor, «yakalanamıyor». Yakalananlardan kimileri de, Sağmalcılar cezaevinde olduğu gibi, gene güpegündüz, milletin gözleri önünde «kaçıyor», çekip gidiyor.

Kanlı faşistler — canavarlar ortada! Adları, soyadlarıyla ortada. Suçları ortada. Kanıtları, tanıtları, belgeleriyle hepsi ortada. Bu kanlı suç belgeleri, suçluların elebaşıları, örgütlerinin adları, yerleri hepsi basında çıktı, gazetelerde basıldı. Belgelerin, kanıtların bir kaçını, İçişleri Bakanlığı basına verdi. 7 Kasım 1978 günü gazetelerde çıkan Emniyet Genel Müdürlüğü'nün «Rapor»u vurucu, silâhlı faşist-komando birliklerinin nasıl kurulduğu, nasıl ve nerelerde yetiştirildikleri, kimlerin bunlara kumanda ettiği adlarıyla veriliyor.

Başta, MHP var. «Başbuğu» Türkeştir. Faşist komandolara komuta edenlerin çoğu MHP yönetim, yürütüm kurulu, il ve ilçe kurulu uyeleri veya başkanlarıdır. İçlerinde eski ve yeni MHP saylavları, eski bakanlar, büyük toprak ağaları, tüccarlar, parababaları var. Faşist komando birliklerinin «kışlaları»-kampları, gözden uzak köylerde, çiftliklerde kurulmuştur. Başlarında eski-yeni subaylar vardır. Silâhları Kırıkkale, en çok Amerikan yapısıdır. Komandoların kadrola.:, kimi lümpenler, kimi dağılan küçük ve orta katmanlardan gelmedir. «Ülkü» Ocakları, «Komünizmle Mücadele Derneği» ve Maocuların kaynakları birdir.

Bu arada, faşist tırmanışla sıkı sıkıya bağlı, çok önemli daha bir belge yayınlandı. Tüm bu faşist tırmanışın üstüne ışık tutuyor. «Yankı» dergisi 15 Ekim sayısının kapağına Org. A. Ersöz'ün resmini bastı. Generalin göğsüne «MİT» damgasını vurdu. Altına: «Kapı aralanıyor» yazılı. Bu kapı aralığından birçok önemli şeyler sergileniyor. Burada, ordu içinde, özellikle bu ordu NATO'ya bağlandıktan bu yana, ortaya çıkan, faşist eğilimli, militarist kliğin elebaşlarını: Gürlerleri, Sancarları, Tağmaçları, Türünleri, kontr-gerillacıları, CIA'nın MİT'le bağlaşıklığını görüyoruz. Dergi, röportaj yaptığı güvenlik yetkilisinin bir sözünü aktarıyor. Bu yetkili, sunulan röportaja göre, MİT'in şimdiki başı A. Ersöz'den başkası olamaz. Kısaca şöyle deniliyor: «Milli Güvenliğin en önemli görev

(Devamı 7. sayfada)

Devrimci çalışma

UNESCO, 1979 yılını Uluslararası Çocuk Yılı ilân etti. Ülkemizde Uluslararası Çocuk Yılı çalışmalarının başını IKD çekiyor. IKD bu yılı tanıtmak için aktif bir çalışma yürütüyor, geniş bir kamuoyu yaratıyor. Bir yandan da demokratik örgütleri bu konuda ortak eyleme çekiyor. UÇY nedeniyle IKD, baştan beri yürüttüğü kreş kampanyasını hızlandırdı ve eğitim seferberliği kampanyası açtı.

İlerici kadınlar, kreş ve eğitim gibi önemli iki sorunun çözümü istemiyle geniş kadın yığınlarını harekete geçiriyor, yasaları ve kurumları zorluyor. Bu tür kampanyalar, geniş kadın yığınlarını somut sorunlarından kalkarak örgütlemek, savaşıma katmak açısından çok önemlidir.

Kreş ve eğitim kampanyalarını reformcu değil de devrimci eylem düzeyine yükselten nedir? Herşeyden önce bu kampanyaların başlıca amaç olarak, var olan düzeni, kapitalizmi, emperyalizme bağımlılığı ve bunları koruyan hükümetin iç yüzünü açıklamaya hizmet etmesidir. Çünkü gerçek yaşamda, her emekçi kadın çocuğunun sokak aralarında kalmasından acı çekmekte, on milyonlarca insan okuma öğrenmek istemektedir. Bizim görevimiz yığınlara bu isteklerinin «kreş»le, ya da «okuma yazma kursları»yla çözüleceğini öğretmek, ya da onlarda *temel* olarak bu istemlerin bilincini uyandırmak değildir. Çünkü emekçi yığınlarda genel olarak, *kendiliğinden* olarak bu bilinç vardır. Onlara gereken bu en doğal isteklerinin önündeki gerçek engeli yani bugünkü toplumsal, ekonomik ve politik düzeni tanıtmak, onu devrimci yoldan değiştirmenin mümkün olduğunu kanıtlamaktır. Politik bilinç vermektir. İkincisi, bu kampanyaları devrimci eylem düzeyine yükselten bir diğer etken, bunların temel olarak yığınların eylemine dayanması (Valilikler, Belediyeler aracılığından çok), yığınların dolaysız eylemleriyle yürütülmesidir.

Böylelikledir ki, söz konusu kampanya boyunca kadın emekçiler, düzenin ve hükümetin gerçek yüzünü kendi deneyleriyle, savaş içinde kavramış olacaklardır. İşte bu devrimci savaşım sırasında, bu savaşımın «yan ürünleri» olarak, şurada burada somut sonuçlar, kazanımlar elde edilebilir. Bunlar, doğru bir propagandayla, daha geniş yığınları, yine yukarıda tanımlanan devrimci savaşıma çekme olanağını sağlar, aynı zamanda o kazanımların elde edildiği savaşıma katılanların arasında «burjuvaziden koparılan her ödün, çetin savaşlar pahasınadır» bilincini yaratır. Bu kazanımların komünistler için gerçek değerleri de bunlardır.

O nedenle, komünistler, demokratik yığın örgütlerinin önderleri, örneğin kreşlerin nasıl gerçekleşebileceği, okuma-yazma oranının nasıl yükseltilebileceği yolunda — bunlara ilgisiz kalmasalar bile — ayrıntılı plânlara takılıp kalmıyorlar. Onlar dikkatlerini, yığınların bu ve benzer kendi öz istemlerini politik savaşa nasıl bağlayacakları sorunlarına çeviriyorlar. Bu da öncelikle işçi sınıfının partisinin, TKP'nin savaş belgilerini, doğrultusunu kavramayı, onu en geniş kadın hareketine eldeki bütün olanaklarla, kadın hareketinin sorunlarıyla örerek götürmeyi başarmak demektir.

Saldırılara karşı

Faşist tırmanış, kanlı saldırılar üsteliyor. İlerici gençlik boy hedefi oluyor. Olaylar, gerçekler ortada: IGD Trabzon şube başkanı Yaşar Yağcı ve yönetim kurulu üyesi Harputoğlu'nu faşistler öldürdü. Kapatılan IGD şubelerine, Edirne, Ankara Yenişehir, Ümraniye, Gaziantep, Düzce vb. katıldı. Aksaray, Siirt ve diğer bazı şube binalarına saldırıldı. Maocu faşistler IGD İzmir şube başkanı Tarık Demirkan'ı kurşunlayarak kötürüm olmasına neden oldular. Düzce'de Önder Alkan'ı öldürdüler. Ankara'da yine IGD üyesi Özer'i ağır olarak yaraladılar. Bingöl, Sivas, Tokat ve daha birçok ilde Maocularla MHP'li faşistler birlikte ilerici gençlere saldırdılar. CHP ağırlıklı hükümet de ilerici gençlere saldırmaktan geri durmadı. Sudan nedenlerle IGD şubeleri arandı, kapatıldı, üyeleri tutuklandı. IGD'nin 1. Kongresinde kabul edilen yeni tüzük onaylanmıyor. Soruşturmalar sürüyor. Tutuklanan ve gözaltına alınan IGD üye ve yöneticilerinin sayısı 350'yi aştı. Kocaeli Devrimciler Birliği kapatıldı. Hükümet faşistlerin karşısında geriledikçe demokratik güçlere yükleniyor.

Bunların yanısıra anti-komünist, anti-TKP konumlardan sağlı, «sol»lu ideolojik saldırılar da yoğunlaştı. Bütün saldırıların ortak yönü; gençliğin işçi sınıfının yolundan yürümesini engellemek, onun öncü örgütlerini güçten düşürmektir.

Ama saldırıların tümüne karşın ilerici, yurtsever gençliğin işçi sınıfıyla bağları pekişiyor. IGD'nin temsilcilik ve şubeleri açılıyor. Gençliği yalıtlama girişimleri boşa çıkıyor. Genç işçiler kendi örgütlerine, tüm işçi sınıfı gençliğe sahip çıkıyor.

İlerici gençliğin saldırılara karşı ortak eylemleri de gelişiyor. İstanbul'da Maocu faşistlerin devrimci gençlere saldırılarına, IGD, ILD, DEV-GENÇ ve öteki gençlik örgütleri ortak olarak karşı çıktılar. «Yüzüne geçirdiği devrimci maskeyle bir süredir MHP ile ortak cinayet şebekesi gibi çalışan ve MIT'in kurdurduğu TIKP adındaki Maocu-faşist örgütü» protesto ettiler. KDB'nin kapatılmasını 15 demokratik örgüt ortak bildiriyle kınadı. Oktobr Devrimi'nin 61. yıldönümünü yurtsever gençler İstanbul, İzmir, Kocaeli ve Ankara'da gösterilerle kutladı. 10–17 Kasım Gençlik Haftasında, silâhlanmaya, emperyalizme, faşizme, bozuk eğitim sistemine, işsizliğe karşı forumlar düzenlendi.

Devrim ve devlet

(4. sayfadan devam)

mokratik devrimin sürekli olarak yoğunlaştırılması ve sosyalist devrime doğru geliştirilebilmesi için bir kaldıraç işlevi görür. Ne var ki, böylesi bir geçiş iktidarı, askeri-bürokratik burjuva devlet aygıtı parçalanmadan ve yerine yeni tipte bir devlet aygıtı konmadan kazanılamaz.

TKP Programı, devrimin ileri demokratik aşamasında askeri-bürokratik burjuva devlet makinesinin parçalanması görevini somut olarak işliyor. Bütün devlet aygıtının, ordunun, polisin, jandarmanın, adalet mekanizmasının, radyonun, basının, televizyonun, bütün bakanlıkların gericilerden, emperyalizmin ajanlarından, faşistlerden temizlenmesi, Meclisin, karşısında sorumlu bulunan hükümeti kendisinin kurması, bütün devlet organlarının aşağıdan yukarıya, bütün yersel ve yöresel organların (valilerin, kaymakamların, bucak müdürlerinin, güvenlik şeflerinin, yargıçların ve savcıların) halk tarafından seçilmesi, görevini yerine getirmeyen saylavların geri alınabilmesi, hiçbir yüksek memur aylığının uzman bir işçinin aylığının iki katını aşmaması parçalanmış, ıskartaya çıkarılmış devlet aygıtının yerine konacak olan demokratik devletin temel ilkesini oluşturuyor.

İleri demokratik devrimde proletarya hegemonyası, demokratik devrimin sosyalist devrime dönüşmesinin koşullarını yaratır. İleri demokratik erk, yani devrimci demokratik diktatörlük, proletarya diktatörlüğüne geçiş adımıdır. Bu erkin sınıfsal içeriği, ileri demokratik devrim sosyalist devrime yol aldıkça, sınıf güçlerinin proletarya çevresinde yeniden kümelenmesine bağlı olarak değişecektir. Böylece, yarı proleterlerle bağlaşan proletaryanın devlet erkinin tümünü kazanmasıyla birlikte, askeri bürokratik burjuva devlet aygıtının kesintisiz olan parçalanma süreci de tamamlanmış olacaktır.

Canavar

(5. sayfadan devam)

yerlerini ... Amerikan Entelijans uzmanları tutumuştur». CIA bütün faşist canavarların iplerini elinde tutuyor.

Faşist canavar böylesinedir! Faşizme karşı savaşta güç ve eylem birliğine yanaşmıyanlar, bu canavarın daha çok canları yakmasına yardım ediyorlar. Bu canavarın üstüne gitmiyen hükümet ona yardım ediyor. Ulusal Demokratik Cephe'ye yanaşmıyanlar halkımızın karşısında büyük bir suç altına giriyor.

Komünistler canavarlardan korkmuyor. Halkımızın aklına, yardımına, yiğitliğine güveniyor. Örgütlü savaşla, faşist canavar tepelenecektir!

Anti-demokratik yasalara hayır!

AP-CHP ortaklığı

(1. sayfadan devam)

meti, «çok yönlü dış politika»dan da vazgeçmiş, Türkiye'nin «jeopolitik konumunu» Amerikan borç masasına rehin olarak yatırmıştır. Bu hükümetin kurulduğu dönemi, holdingçi burjuvazi «altın yıl» olarak ilân ediyor. Buna karşılık, bunalımın yükü halka bindiriliyor. Böylece CHP yöneticilerinin «hakça bir düzen» sözleri de yalanlanıyor.

TKP, tüm bunlara karşın bugünkü hükümeti yıkmak, ondan daha da sağda bir hükümet kurmak isteyenlerin, gerici-faşist güçlerin, Maocuların ve bindiği dalı kesen CHP sağ kanat yöneticilerinin birbirine benzer plânlarını açığa vuruyor. TKP, bir yandan hükümeti yıkma girişimlerine karşı çıkarken, bir yandan da bu hükümetin her alandaki sağa kayışını yığınlara gösteriyor, bu gidişe karşı koyuyor. Yığınları, faşist tırmanışı doğrudan doğruya kendi örgütlü ve savaşkan güçleriyle geriletmeye, her türlü karşı-devrimci çıkışı anında kırmaya hazırlama yolundan yürüyor. Çünkü bu hükümet kendisine karşı da yönelecek ciddi bir saldırıyı göğüsleyecek yetenekte, bileşimde ve nitelikte değildir. Faşizme geçit vermeyecek ve onu ezecek güç işçi sınıfının, emekçi yığınların, halkımızın gücüdür.

M İ L İ T A N L A R D A N

Düşmanın yılgınlığı

Kocaeli'de demokratik güçler ve kardeş örgütler 12 ile 18 Ekim günleri arasını «141 ve 142'ye hayır, demokratik hak ve özgürlüklere evet» haftası olarak ilân ettiler. Bu hafta burjuvaziyi alabildiğine ürkütmüş ve korkutmuştu ki, faşist komandoların ve Maocu faşistlerin sinmesi üzerine baskılar hükümetin polisince yürütüldü.

Tüm bunlara karşın Kocaeli'de hafta boyu, yoğun bir çalışma gözleri kamaştırıyordu. Caddeler her gün, her saatte «Faşist 141–142'ye hayır» belgileriyle çınlıyordu. Yapılan afişlemeler engellenmeye çalışıldığı halde, sabah kalkıldığında her tarafın donatıldığı görüldü. Afişlemeyi dağıtmaya gücü yetmiyen polis, bildiri dağıtan ilericilerin üstüne kurşun yağdıran faşistlerin kaçmalarına göz yummuştur.

14 Ekim günü görkemli bir yürüyüş yapıldı. Yürüyüş, Anıtpark'ta binlerce komünist, sosyalist, ilerici ve yurtseverin haykırışlarıyla başladı. Yürüyüş boyunca «İşçi sınıfının partisine özgürlük!», «Faşist 141–142'ye hayır!», «KDB açılacak» belgileri çınladı. Büyük bir izleyici kitlesi vardı. Miting alanındaki konuşmacılar, TKP üzerine konan yasağın kaldırılmasını istediler. Mitingden sonra, ilericiler, Yurt Sinemasında düzenlenen oturuma katıldılar.

Faşist güçler bu devrimci kararlılık karşısında geri adım atmak zorunda kalmıştı. Fakat sinema dağılınca polis halkı coplamaya kalktı. Ama karşılarında provokasyona gelmiyen çelik yürekli halkı görünce zınk diye durmak zorunda kaldılar. Biz yılmayınca düşman yılıyor.

Kocaeli'nden bir devrimci

Büyük yıldönümü

7 Kasım günü, İzmir Fuarında Ekici Över salonunda Büyük Ekim Devrimi'nin 61. yıldönümünü kutlamak üzere yığınsal bir toplantı yapıldı. Ege'nin dört bir yanından gelen işçiler, köylüler, öğretmenler, gençler 5.000 kişilik salonu hıncahınç doldurdular.

Duvarlardaki belgiler Ekim Devriminin anlamına ve gecenin politik havasına uygundu: «Barış-Dostluk-Dayanışma», «Yaşasın Oktobr Devrimi», «Yaşasın proletarya diktatörlüğü!», «Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!», «Bütün ülkelerin işçileri birleşiniz!».

Bir fabrika işçisinin yaptığı ve sık sık alkışlarla «Yüce Lenin!» «Yükselsin dünya sosyalist sistemi!», «TKP'ye özgürlük!» belgileriyle kesilen konuşmadan sonra gecenin sanat bölümüne geçildi.

Gecenin önemli bir yanı taşıdığı enternasyonalist havaydı. Yunan, Türk-Kürt ve Kıbrıs halklarının dostluk ve dayanışması İzmir'deki 7 Kasım gecesinde gerçekten yaşandı. Bir Kürt genci Nazım Hikmet'in «Kalbim» şiirini Kürtçesiyle «Dılemin»i okudu. Başka iki Kürt genci «Heval Lenin» türküsünü okudular. Kıbrıslılar kendi folklorlarından gösteriler sundular.

Gecenin en heyecan veren anı Yunanlı komünist şarkıcı Maria Dimitraidis ve arkadaşlarının sahneye çıktıkları andı. Salonu dolduran binlerce kişi dakikalarca Türkçe ve Yunanca «Barış, dostluk, dayanışma!» belgisini haykırdılar. Ege'nin bu kıyısında Yunan ve Türkiye halklarının kardeşliği ete kemiğe büründü.

Gece, başladığı gibi büyük ve güzel sona erdi.

İzmir'den bir devrimci

Atılım aramızda

Atılım! Atılımımız bizimle çalışıyor, bizimle terliyor, çektiğimiz tüm sıkıntıları, ezgileri paylaşıyor, paylaşmakla kalmıyor, biz işçilere bu ezgilerden, bu sömürü düzeninden kurtuluşun savaş yolunu gösteriyor. Sosyalizmi tanıtıyor. Yılmadan, usanmadan, inatla, kararlılıkla bize ışık tutuyor. Örgütlenin diyor.

Evet, Atılım! Bizden daha erken iş başında, bantların üstünde bizi bekliyor. Gizli açık tüm, işçi düşmanlarına karşı var gücüyle ezilen sınıfları koruyor. Atılım'ı çıkartanlara, harflerini dizen mürettiplerine, Atılım'ı çalıştığım fabrikanın bantlarına koyanlara en içten selâmlarımla!

Hannover'den bir işçi

MHP kapatılsın! TKP'ye özgürlük!

TKP'nin Sesi radyosunun yayınlarını hergün kısa dalgadan Türkiye saatiyle 7.00'de, 19.40'da, 21.15'de 31,5 metre 9.6 megaherz, 11.10'da, 23.30'da ve 1.00'de 48,5 metre 6,2 megaherz üzerinden dinleyebilirsiniz.

Ayrıca, TKP'nin Sesi Radyosu, yurtdışındaki işçilerimiz için her Perşembe, kısa dalgadan Orta Avrupa saatiyle 21.30'da, Türkiye saatiyle 23.30'da 48,5 metre 6,2 megaherz üzerinden yayın yapıyor.

TKP'nin Sesi, sizin sesinizdir!

Anti-demokratik dernekler yasası geçemez!

PARTİ YAŞAMI

5. yaş eşiği

TKP MK organı Atılım beşinci yaşına giriyor. Geride kalan yıllar TKP'nin yaşamında atılımlarla dolu savaş yıllarıdır. Merkez arganın Atılım adını alması rastlantı değildir. Atılım, işçi sınıfının, halkımızın bağımsızlık, demokrasi, barış ve sosyalizm savaşına yol gösterici, kollektif propagandacı, ajıtatör, ve örgütçü, savaşkan bir yayın organıdır. Öyle kuruldu, öyle de çalışıyor.

Atılım'ın parti yaşamındaki yeri özel bir önem taşıyor. O, likidatörlüğe, sağ oportünizme-partinin illegal örgütlerini zayıflatma, komünistleri legal sosyalist akım içinde eritme çizgisine karşı savaşın dolaysız sonucu olarak ortaya çıktı. Atılım'ın tüm yayın yaşamını kızıl bir doğrultu gibi boydan boya belirten ana niteliği yığınlara kurtuluş yolunu ancak yeni tipten Leninci bir partinin açabileceğini, onun da TKP olduğunu anlatmak, TKP«yi ayağa kaldırmanın» çözümleyici önemini göstermek oldu. Atılım, bu nedenle en küçük legalizm belirtisine karşı kesin bir tutum aldı, yasallık uğruna Marksizm-Leninizm ilkelerinden verilen her ödünün, burjuvaziye yaradığını, işçi sınıfını yenilgiye götürdüğünü belirtti. Anti-Sovyetizmin sağlı, «sollu» her türüyle kesin bir savaş yürüttü.

Atılım, gizlilik koşullarında yayınlanmasına karşın, işte bu ilkesel tutumuyla yığınların savaş bayrağı oldu. Yayımından bir yıl sonra yurt dışındaki yığınsal işçi gösterilerinde, sonra da 1 Mayıs 1978'de yüzbinlerin ellerinde «Atılım bizimle!» belgisi yükseldi. Bu gelişme, Atılım'ın ilk sayısında önüne koyduğu amaca başlıca alanlarda ulaşıldığını, «partinin ayağa kalktığını» gösteriyor.

İçinde bulunduğumuz evrede, Atılım'ın üzerine yeni, karmaşık ve çetin görevler düşüyor Bunlar, emperyalizme, faşist tırmanışa, tekellerin egemenliğine karşı savaşta, tüm ulusal demokratik güçlerin cephesi için savaşmaktır. TKP MK Plenumunda saptanan «TKP'yi güçlendirme» görevinin odak noktasında duran, partinin ideolojik bakımdan güçlendirilmesi görevini çözmektir. Özel olarak tüm yerel örgütlere, onların yayın organlarına yol göstermek, partinin ideolojik birliğini daha üst düzeyde perçinlemektir.

Atılım, bir yandan kendisini daha da yetkinleştirecek, öte yandan da, hiçbir kısa erimli kaygı taşımaksızın, her türlü sapmayla, sağ ve «sol» oportünizmle, bunların her türlü belirtileriyle savaşacak, partinin çelik disiplinini, sarsılmaz saygınlığını daha da güçlendirecektir.

Savaş arkadaşlığı

Büyük Oktobr'un açtığı kapitalizmden sosyalizme geçiş çağında tarihsel önemi olan olaylardan biri, bundan 60 yıl önce Alman proletaryasının gerçekleştirdiği Kasım devrimidir. Bu devrim Almanya işçi sınıfının, halkının emperyalizme, militarizme karşı o güne kadarki ilk büyük örgütlü karşı kayuşudur. Günümüzde Kasım devriminin ülküsü Demokratik Alman Cumhuriyeti'nde parlak bir biçimde gerçekleşti. Federal Alman komünistleri, AKP, spartaküslerin geleneklerini bugün de sürdürüyor.

Kasım devrimi Türkiye işçi hareketinin ve TKP'nin tarihinde çok önemli bir yer tutuyor. O zamanlar Almanya'da bulunan Türkiyeli işçiler bu devrime aktif katıldılar. Alman işçi sınıfıyla birlikte Berlin ve Hamburg barikatlarında kanlarını döktüler, proletarya dayanışmasının en iyi örneklerini verdiler. TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaşın da belirttiği gibi, Alman komünistleriyle Türkiye komünistleri arasında savaş arkadaşlığı daha o yıllarda başladı. TKP'yi kuran kollardan biri de, Spartaküslerle barikat savaşlarına katılan Ethem Nejat'ın başında bulunduğu Almanya gurubudur.

Sosyalist devrimin tüm nesnel ön koşullarının varlığına karşın Kasım devrimi amacına ulaşamadı. İşçi sınıfı kahramanlıklarla dolu savaşlarına karşın burjuvazinin egemenliğine son veremedi. Gerici, emperyalist güçler Demokratik Halk Devrimini kanla bastırdılar. Bunda sağcı sosyal demokrat liderlerin işçi sınıfının çıkarlarına hıyanet politikası büyük rol oynadı. Bu çevreler Kasım ayaklanması günlerinde karşı-devrim hükümetinde yer aldılar, devrimin kanla boğulmasında emperyalist-gerici güçlere yardımcı oldular.

Kasım devrimi başka bir ilkesel sorunu da ortaya çıkardı. Proletaryanın öncü, savaşkan partisinin kurulması zorunluluğunu. Ayaklanmanın kanla bastırılması, böylesi bir parti olmadan sosyalist devrimin utkuya ulaşmasının olanaksız olduğunu doğruladı.

Kasım devriminden çıkarılan bu dersler bugün de günceldir. Bunlar Türkiyeli komünistler için pratik önem taşıyor.

Spartaküslerin barikat savaşlarında, Kasım devriminin çetin günlerinde kurulan Türkiye proletaryasıyla Alman proletaryası arasındaki savaş arkadaşlığı bugün tüm canlılığı ile sürüyor.

Kısa... Kısa...

● TKP MK Genel Sekreteri Bilen yoldaş imzasıyla, 7 Kasım günü, Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'nin 61. yıldönümü nedeniyle Sovyetler Birliği Komünist Partisi Merkez Komitesi'ne bir kutlama mesajı yolladı. Mesaj şu belgilerle son buluyor: *«Yaşasın halkları kurtuluş savaşlarına, devrimlere şahlandıran Kızıl Oktobr! Yaşasın Leninizm!»*

● Bilen yoldaş, 17 Kasım günü Yunanistan Komünist Partisi'ne gönderdiği bir mesajla partinin kuruluşunun 60. yılını kutladı. Mesajda, *«TKP MK, 60. yıldönümünde kardeş Komünist Partisi'ne, onun savaşlarda denenmiş Merkez Komitesine, Leninci yöneticilerine devrimci savaş yolunda yeni yeni büyük başarılar diler»* deniyor.

● Avusturya Komünist Partisi'nin kuruluşunun 60 yıldönümü nedeniyle, 3 Kasım günü Bilen yoldaş, AKP MK'ne gönderdiği kutlama mesajıyla, bütün Türkiye komünistlerinin devrimci savaş selâmlarını iletti.

● Yemen Sosyalist Partisi Merkez Komitesi Sekreteri seçilmesi nedeniyle, Bilen yoldaş 23 Ekim günü Abdel Fattah İsmail yoldaşa bir kutlama mesajı yolladı. Mesajda şöyle deniyor: *«Yemen Sosyalist Partisi'nin kurulmasıyla halkınız ülkede sosyalist dönüşümler için yürüttüğü savaşta eline yeni, çok güçlü bir silâh alıyor. Partinizin tarihsel önemi olan kuruluş kongresinin kararlarını uygulama yolunda sorumlu görevinizde Size, partinizin Merkez Komitesi'ne, bütün üyelerine büyük başarılar dilerim.»*

● TKP MK Genel Sekreteri Bilen yoldaş, 23 Ekim günü Alman Komünist Partisi Başkanı Herbert Mies yoldaşa, AKP'nin Mannheim Kongresinde yeniden başkan seçilmesi nedeniyle bir kutlama mesajı yolladı.

● Portekiz Komünist Partisi Genel Sekreteri Alvaro Cunhal yoldaşın 65. doğum yıldönümü nedeniyle Bilen yoldaş, 10 Kasım günü bir kutlama mesajı yollayarak, Türkiye komünistlerinin devrimci savaş selâmlarını iletti.

● İsrail Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri Meir Vilner yoldaşın 60. doğum yıldönümü nedeniyle, Bilen yoldaşın 23 Ekim günü yolladığı kutlama mesajında, *«Orta Doğu'da saldırganlığa karşı barışın savunulması, halklararası dostluğun kurulması için çok çetin koşullarda sürdürdüğünüz Leninci savaş boşa gitmeyecektir, yüce amacına ulaşacaktır»* deniyor.